

ח וַיֵּרָא

עָשׂוּ כִּי רָעוּת בָּנֹת כְּנָעַן בְּעֵינֵי
יִצְחָק אָבִיו: ^ט וַיִּלְךְ עֵשָׂו אֶל-יִשְׁמָעֵאל
וַיִּקַּח אֶת-מַחְלַת | בֵּת-יִשְׁמָעֵאל בֶּן-
אֲבָרָהָם אַחֹת נְבִיֹת עַל-נָשָׂיו לֹא
לְאִשָּׁה: ססס

רמב"ן

(ה) אחי רבקה אם יעקב ועשו. בעבור שאמר שצוה יצחק את יעקב לקחת לו אשה מבנות לבן אחי אמו, הזכיר הכתוב שהיה גם כן אחי אמו של עשו, וראוי היה שיצוה גם כן לעשו, אבל מדעתו שברכת אברהם תהיה ליעקב ולזרעו, עשה כן: והזכיר כי עשו שמע שצוה אותו שלא יקח אשה מבנות לבן אחי אמו, והוא שמע לעשות רצון אביו שלא לקחת אשה מבנות כנען, אך לא עשה כראוי שיקח מבנות לבן אף על פי שהוא אחי אמו. ועוד הזכיר שלקח אותה על נשיו, ולא גרש את הרעות, כי הלך על תאות נפשו יותר מרצון אביו:

ספורנו

מקום לא שת לבו לכל זה, זולתי כי בראותו: ח כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו. וחשב שזה היה מפני שהן מנגדות לרצונו, כאמרו ותהיינה מורת רוח (לעיל כו לה), הלך אל ישמעאל. וכזה הודיע שהיה יצחק יכול למחות בעשו כשנשא הכנעניות אם היה נותן לב, כמו שהעירתהו עתה רבקה על יעקב:

לד וַיַּעֲקֹב נָתַן לְעֵשָׂו לָחֶם וּגְזִיד
עֲדָשִׁים וַיֹּאכַל וַיִּשֶׁת וַיִּקַּם וַיִּלְךְ
וַיִּבֹז עֵשָׂו אֶת-הַבְּכֹרָה:

(לד) ויבז עשו את הבכורה. בז לדבר יחבל לו (משלי יג א). אבל כבר אמר הטעם שבעבורו נאות למכירה מפני שהיה הולך למות בצורו החיות, וקרוב הוא שימות בחיי אביו, ואין לבכורה שום מעלה רק אחרי האב ומה תועיל לו הבכורה. ואמר ויאכל וישת ויקם וילך ויבז, כי אחר שאכל ושתה חזר השדה אל צידו, וזו סיבת בזוי הבכורה, כי אין חפץ בכסילים רק שיאכלו וישתו ויעשו חפצם בעתם, ולא יחושו ליום מחר: